

нїе сосѣдъ; терпѣти, терпѣхъ, терпѣливый и проч.

5) Въ окончанія-та на слѣдующи-те нарѣчїя: вездѣ, оудѣ, ондѣ, гдѣ, доболѣ, доселѣ, дотолѣ, здѣ, внѣ, индѣ, нинѣ, кромѣ, послѣ, развѣ и въ имена-та що происходатъ отъ тыхъ нарѣчїя както здѣшній, нинѣшній, внѣшній, кромѣшній.

5) Въ начало оно ся находи въ слѣдующи-те слова ѣздѣ и ѣдѣ (ѣхамъ) ѣмъ (ѣдѣ) ѣси.

§ 118. И или Ѧ ся тождественны и различаватъ се толко по употребленіе, първа-та всегда ся полага въ начало и никой пѣтъ въ среда-та и край-а, напротивъ втора всегда въ среда-та и край-а, въ начало толко въ слово-то ѡзыкъ (орудіе-то съ кое-то говориме) за да го отличи отъ ѡзыкъ (народъ).

Таа буква въ старо-то церковно правописа-нїе замѣнава сегашно-то ѡ въ третьо-то множественно лице въ първо-прошедше опред. време: както ѡдѡша видѣша ѡша. такоже и послѣ ж, ч, ц, като лежж лежашь ем. лежа, лежашь, чашь, чаша ем. чашь чаша, лицѡ емѣсто лицѡ.

§ 119. Ж Ъ. Тыхъ полугласны, отъ които първа-та ся относи къмъ твърды-те гла-